

Formanden: Jeg maa bede undskyldt en Feiltagelse fra min Side i hvad jeg for yttrede; det er naturligviis urigtigt at opfatte de paa den omdeelte Liste opførte Punkter som særlige Vndringsforslag. Loven foreligger nemlig i den Form, hvori den er vedtagen i Landsstinget, og der vil altsaa kun være at foretage een Afstemning, over Loven i dens Heelhed, hvilken jeg saaledes skal sætte under Forhandling.

Ætserning: Da jeg, og vistnok Flere med mig, betragte denne Lov som Noget, man maa underkaste sig, fordi der er en Fordom, som kræver det, saa troer jeg ikke, at det gjør Loven bedre eller slettere, om vi faae denne lille Vndring mere eller mindre. Det er aldeles vist, at Regjeringen derved kommer til at savne det bedste Middel til Control, som den har over Stutmesteren, men, naar Regjeringen ikke selv ønsker at have nogen saadan Control, saa kunne jo vi Andre, som see Experimentet imøde med ringe Forhaabninger, sagtens finde os deri. Jeg skal altsaa raade til at stemme for Loven i den Skikkelse, den har, men kun ikke at knytte nogen som helst Forhaabning til det Udbytte, man vil faae af den.

Da ikke Flere begjerede Ordet, blev Lovforslaget, efter først at være oplæst, sat under Afstemning og vedtaget med 45 Stemmer mod 8.

Man gik derpaa efter Dagsordenen til 3die Behandling af „Forslag til Lov, angaaende Portofriheden i Finantsaaret 1852—53 samt angaaende Portonedsettelsens Ophør. (2den Behandling findes i Tidens Nr. 345 Sp. 5508 ff.)

Intet Vndringsforslag var stillet, og Loven i dens Heelhed fattes derfor under Forhandling.

Jugen begjerede Ordet, og man gik derfor strax til Afstemning, hvorved Loven, efter at være bleven oplæst i den Form, hvori den var kommen fra Landsstinget (see Anhanget) vedtoges eenstemmigt med 61 Stemmer.

Man gik derpaa efter Dagsordenen til Fortsættelse af 2den Behandling af „Forslag til Lov om Fæstes Overgang til Selveieendom.“ §§ 11 og 12 fattes først under Forhandling.

Ordføeren: Den første Deel af § 11, som Udvalget har fundet nødvendig og billig, for at forebygge, at Godseierne præjudiceres derved, at de ved Loven skulde blive nødt til at afhænde, tilligemed Fæstegaardene i det Hele, saadanne enkelte Grundstykker, som det ifølge flere Omstændigheder, navnlig paa Grund af Beliggenheden ind imellem Hovedgaardsjorder, kunde være høist ubehageligt og endog forbundet med særeget Tab for dem at skulle overlade til Fremmede. Saalænge de ere Bestanddele af en Fæstegaard, vil Godseieren naturligviis ganske anderledes have det i sin Magt at forebygge de Ulemper, som ellers kunde opstaae fra slige Grundstykker ifølge deres for hans Jorder uheldige Beliggenhed; vi have derfor troet at burde give ham en Afgang til at faae saadanne enkelte mindre Dele af Fæstegaarde affondrede forinden Afhandelsen paa de nærmere Bilkaar, som den første Deel af Paragraphen indeholder. — Den anden Deel af Paragraphen angaaer et tvivlsomt Forhold, nemlig, hvorledes der skal forholdes med Hensyn til de Bevillinger, der hidtil ere givne til i Fremtiden ved Fæstledighed at indbrage Fæstejord. Udvalget har i Almindelighed antaget, at man ikke let burde tilintetgjøre saadanne allerede lovligt erhvervede specielle Bevillinger; de bør i Almindelighed ikke kunne omstødes ved en senere almindelig Lov; men man har dog i den Henseende troet, at der burde gjøres den i Paragraphen anførte Forskjel imellem, om Bevillingen lyder paa et eller flere bestemte Fæstesteder eller paa Fæstejord i Almindelighed. Det vil sees, at Udvalgets Mindretal, hvortiblandt jeg er, ikke er enigt i den 12te Paragraph. Jeg skal derfor asvente den Motivering, som Nogen af Udvalgets Fleertal maatte ville give af samme, førend jeg nærmere gaar ind derpaa.